

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024819 19 Кж
Бања Лука, 12.07.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Обрена Бужанина и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог Н.С., због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Зорана Бубића из Бањалуке, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 024819 19 Кв 2 од 01.07.2019. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Н.С. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 024819 19 Кв 2 од 01.07.2019. године.

Образложење

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 024819 19 Кв 2 од 01.07.2019. године, продужен је притвор за још 2 (два) мјесеца осумњиченом Н.С., против кога се води истрага због кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: Кривични законик).

Притвор против осумњиченог продужен је из притворских разлога прописаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) и по том рјешењу може трајати најдуже до 05.09.2019. године до 08,00 часова.

Против тог рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац осумњиченог, адвокат З.Б. из Б. због битних повреда одредаба кривичног поступка, с приједлогом да Врховни суд уважи жалбу и укине у цјелости побијано рјешење и укине двомјесечни притвор осумњиченом Н.С. који је продужен по том рјешењу, те истог одмах пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Из образложења жалбе произлази да се жалбом првенствено оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења на којој се темељи закључак о постојању основане сумње да је осумњичени починио предметно кривично дјело за које се против њега истрага проводи, а потом и закључак о постојању разлога за продужење притвора прописаних у одредбама члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Аргументима изнесеним у образложењу жалбе није доведена у питање правилност чињеничних утврђења на којима се заснива закључак побијаног рјешења о постојању основане сумње да је осумњичени извршилац кривичног дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, за које се против њега истрага проводи, нити валидност датих разлога у образложењу побијаног рјешења за такво утврђење.

Наиме, докази које је тужилаштво прикупило у досадашњој фази истраге и доставило уз приједлог за продужење притвора, на које се позива првостепени суд у образложењу рјешења на страни 2. посљедњи пасус и на страни 3. побијаног рјешења, апострофирајући при томе суштинске чињеничне закључке који из сваког од тих доказа произлазе, посматрани у међусобној повезаности представљају довољан квантум доказа за поуздан закључак о постојању таквог степена сумње који је субстанциран у основаној сумњи да је осумњичени починио предметно кривично дјело. Ради тога се не могу прихвати као основане супротне тврдње жалбе којима се доводи у питање правилност овог закључка нити приговор заснован на тврдњи да налаз љекара гинеколога др В.Е.З. потпуно компромитује исказ малодобне оштећене којим тврди да је над њом извршена обљуба. Ово из разлога што и по оцјени овог суда, чињенице које из тог налаза произлазе и које жалба апострофира, посматране у корелацији са другим доказима, немају тај значај који им жалба придаје, посматрано с аспекта постојања основане сумње да је критичног догађаја над малодобном оштећеном извршена обљуба.

У контексту исказа малодобне оштећене нема мјеста ни жалбеном приговору да је овај доказ прибављен на незаконит начин (сугеришући тиме да је почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС). У погледу овог приговора побијано рјешење је на страни 3. посљедњи пасус и на страни 4. први пасус, образложило из којих разлога тај приговор није прихваћен као основан, па те разлоге овај суд цјени као увјерљиве и правилне.

Надаље, побијано рјешење је у образложењу дало врло детаљне и увјерљиве разлоге (страна 4. пасус 4 и 5 и страна 5.) за закључак о постојању ванредних околности које прате начин извршења дјела, усљед којих би боравак осумњиченог на слободи представљао стварну претњу нарушавању јавног реда, па се подносилац жалбе упућује на те разлоге. Како се у конкретном случају ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна, то су тиме испуњени сви конститутивни елементи притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Правилност таквог утврђења и валидност датих разлога за наведене закључке побијаног рјешења, које и овај суд прихвата као мјеродавно образложење, нису доведени у сумњу жалбеним приговором заснованим на чињеничној тврдњи о одсуству ванредних околности које указују на то да би пуштање осумњиченог на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда, као и на тврдњи да су на ту околност изостали разлози у образложењу побијаног рјешења (што имплицитно упућује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС).

Како је првостепени суд врло детаљно и јасно образложио своју одлуку због чега и даље егзистира наведени притворски разлог и при томе на темељу правилно утврђеног чињеничног стања јасно оцјенио да је притвор једина мјера којом се може обезбједити успјешно вођење поступка и предуприједити ремећење јавног реда, то је неоснован и жалбени приговор о почињеним битним повредама одредаба кривичног поступка, као приједлог жалбе да се осумњичени пусти на слободу. Ово посебно када се има у виду и кратка временска дистанца у односу на вријеме извршења дјела и вријеме доношења побијаног рјешења.

Из изнијетих разлога, а оцјенивши да у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету осумњиченог, на које овај суд пази по службеној дужности, одлучено је као у изреци овог рјешења, тако што је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, жалба одбијена као неоснована.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић